

**Boekverslag van 'Het Puttertje' van Donna Tartt, 2013 uitg. De Bezige Bij Amsterdam
Leeskring De Omslag – 28 februari 2017**

Wat wij ervan vonden:

Nelleke: tot blz. 200 gelezen; denkt dat ze het mooi vindt, leest graag dergelijke boeken, nu was het even te veel.

Janny: vond het eerste deel mooi, maar het verhaal zakte in; laatste deel: misdaadgeschiedenis; allerlaatste filosofische bladzijden moeilijk maar wel goed.

Marné: Meesterlijk boek, met plezier gelezen. Mooi taalgebruik, sterke dialogen. "Zo moet een boek zijn" "Jammer dat het uit is". Heerlijk boek!

Wil: Helemaal eens met Marné. Het lezen was soms wel 'even doorzetten'.

Paulien: Kwam tot blz. 300. Wel een goed boek.

Annelies: In verband met vakantie niet gelezen.

Gerda: Heeft het boek gelezen toen het uitkwam in 2013. Bij tweede lezing worden sommige delen van het verhaal duidelijker – is dus aan te bevelen!

Joke: Boeiend boek, vooral het begin en het eind. Het middenstuk – jeugdijaren met Boris – te veel letters en herhaling. Filosofisch mooi – over goed en kwaad en over hoe liefde voor iets (schilderij dat moeder aanwees) veel kan gaan betekenen.

Over het boek: De 13-jarige Theo bezoekt met zijn moeder een tentoonstelling met 17-eeuwse Hollands Meesters. Zij wijst hem op 'Het Puttertje' van Carel Fabricius, een schilderij dat haar als kind al fascineerde. Theo ziet een oude man met een meisje van ongeveer zijn leeftijd. Omdat hij naar dat meisje op zoek gaat, overleeft Theo de aanslag, waarbij zijn moeder – zo ontdekt hij later – omkomt. Theo is in een andere zaal dan zijn moeder en heeft daardoor nog even contact met de oude man – Welty - die hem zijn ring geeft. Theo ziet ook Het Puttertje en in een impuls neemt hij het schilderijtje mee. Hij verbergt het voor anderen, ook of juist doordat er in de jaren die volgen nog regelmatig media-aandacht is voor de verdwijning ervan.

Theo wordt eerst opgevangen door de familie Barbour, het gezin van zijn schoolvriend Andy. Hij ontdekt dat Welty een antiekhandel had en besluit de ring terug te brengen. Zo ontmoet hij Hobie, Welty's zakenpartner en Pippa, het meisje uit het museum. Hobie zorgt nu voor Pippa en al snel is Theo kind aan huis bij Hobie. Pippa wordt niet veel later opgeëist door een tante die ver weg woont. Kort erna verschijnen Theo's vader – een jaar eerder met de noorderzon vertrokken- en zijn nieuwe vriendin Xandra. Zij nemen Theo mee naar Las Vegas.

Theo's vader is alcoholist en drugsverslaafd. Hij en Xandra bekommeren zich weinig om Theo. Deze trekt veel op met Boris, een Russische jongen wiens vader ook aan de drank is. Aan hun lot overgelaten beginnen de jongens – ook uit nood - te stelen, te drinken en drugs te gebruiken. Tenslotte verongelukt Theo's vader – op de vlucht voor schuldeisers – keert Theo op eigen houtje terug naar New York. Hij woont nu bij Hobie. 'Het Puttertje' is nog steeds in zijn bezit, nu stevig ingepakt in een opslag. Zo nu en dan maakt hij zich zorgen omdat er nog steeds naar gezocht wordt.

Uiteindelijk wordt Theo de zakenpartner van Hobie. Hobie restaureert meubels en Theo verkoopt ze. Zonder al te kwade bedoelingen is Theo echter aan het oplichten geslagen. Hij verkoopt meubels die Hobie zelf maak als echt antiek en ontvangt zo grote bedragen geld. Op die manier kan Hobie's zaak blijven bestaan. Dat gaat een tijdlang goed tot iemand lastig wordt. Deze man laat Theo een krantenartikel zien waarin staat dat het schilderij wordt gebruikt als onderpand in drugszaken. Theo verklaart de man voor gek. Ineens staat Boris weer op de stoep. Hij vertelt Theo dat hij het schilderij gestolen heeft. Theo dacht dat het schilderij nog steeds verpakt in de opslag stond, maar Boris heeft het gestolen vlak voor Theo uit Las Vegas vertrok.

Boris wil het goed maken en weet waar het schilderij is. Theo moet op stel en sprong mee naar Amsterdam om het terug te eisen. Daar loopt de zaak uit de hand en in het heetst van de strijd, schiet Theo zelfs iemand dood. Boris verdwijnt een paar dagen en Theo kan nergens heen omdat Boris zijn paspoort nog heeft. Net als Theo van plan is zelfmoord te

plegen, komt Boris terug met een tas vol geld. Hij heeft aangifte gedaan bij de kunstpolitie (idee van Theo), de kunstroofbende is opgerold en Boris heeft de beloning voor de gouden tip ontvangen. Weer thuis biecht Theo alles op aan Hobie. Door de ontvangen beloning heeft hij nu geld om alle meubelen waarmee hij mensen heeft opgelicht terug te kopen en Hobie vergeeft hem.

Over de schrijfster

Donna Tartt studeerde klassieke talen en filosofie. In 1992 debuteerde ze met de roman 'The Secret History' - Nederlandse titel: 'De verborgen geschiedenis' over zes studenten klassieke talen, die op zoek gaan naar de extase, die door Euripides in een tragedie beschreven werd. Dit boek leverde Tartt veel lovende kritieken op en de verwachtingen voor haar tweede boek waren hoog gespannen. Dit verscheen in 2002, 'The Little Friend' - Nederlandse titel: 'De Kleine Vriend'. De in 2013 verschenen roman Het Puttertje kreeg de wereldpremière in de Nederlandse vertaling. De Engelse titel is 'The goldfinch'. De Nederlandse première heeft te maken met het feit dat Tartt graag en met regelmaat in Amsterdam verblijft. Dit derde boek won in 2014 de Pulitzerprijs voor literatuur. Donna Tartt geeft zelden interviews – er is daarom heel weinig bekend over haar privéleven. Ze begon al op zesjarige leeftijd met het schrijven van verhaaltjes. Ze verbleef veel in Japan en Zweden. Ze schrijft graag vanuit het perspectief van kinderen en jongeren. Als reden noemt ze dat kinderen helemaal verdiept kunnen zijn in boeken – dat had ze zelf ook als kind.

Joke Westerhof